

عنوان مقاله:

استراتژی به کارگیری مدیریت دانش در سازمان های یادگیرنده

محل انتشار:

نخستین کنفرانس بین المللی پارادیم های نوین مدیریت هوشمندی تجاری و سازمانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رضا تقی آبادی - باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد هیدج، ایران، هیدج

امید رسولی - دانشجوی کارشناسی ارشد، مدیریت اجرایی گرایش استراتژیک، واحد هیدج، دانشگاه آزاد اسلامی، هیدج، ایران

خلاصه مقاله:

سازمان ها به عنوان مجموعه ای از افراد و گروه های انسانی در معرض تحولات وسیع و پرشتاب محیطی قرار دارند و به مرور زمان در زمینه اقدامات و فعالیت های خود آموخته هایی را کسب می کنند. به عبارت دیگر سازمان ها نیز مانند افراد دارای توان یادگیری هستند. از این رو موضوع یادگیری سازمانی در کانون توجه تئوری های جدید سازمان و مدیریت قرار دارد. می توان نتیجه گرفت یکی از چالش های مهم در سطوح مختلف مدیریتی افزایش توان یادگیری سازمانی است. دانش، موتور محرکه توسعه دانایی محور بوده، توجه به آن نقش فزاینده ای در رشد سازمان ها و جوامع خواهد داشت. برای ارائه تصویری از سازمان ها و جوامعی که بیش ترین استفاده و بهره را از دانش، در چرخه کامل آن می برند از اصطلاحات سازمان فراگیر (یادگیرنده) و در مقیاس بزرگ تر جامعه فراگیر و ملت فراگیر استفاده می شود. سازمان یادگیرنده یا فراگیر یک الگوی تغییر یافته برای سازمان ها و راهی نوین برای اندیشیدن درباره سازمان، در عصر دانش است. یک سازمان یادگیرنده دارای کم ترین سلسله مراتب اختیارها، پاداشی برابر در مقابل عملکرد یکسان، فرهنگ مشترک و ساختاری انعطاف پذیر و سازشکار است که می توان بدان وسیله از فرصت ها استفاده کرد و بحران ها را از بین برد. سازمان یادگیرنده، الگوی منحصر به فردی ندارد و به واقع نوعی نگرش یا فلسفه جدید درباره سازمان هاست که نقش های اصلی را به عهده اعضای سازمان می گذارد

کلمات کلیدی:

مدیریت استراتژیک، مدیریت دانش، سازمان یادگیرنده، یادگیری سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/500109>

